

2 Modely elementárních dynamických procesů

2.1 Příklady dynamických procesů

2.1.1 Padající těleso bez odporu prostředí

Proces: Těleso (hmotný bod) konstantní hmotnosti m padající v gravitačním poli bez odporu prostředí (pohyb **ve směru gravitačního pole Země**).

Zákon (zákonitost): Newtonův pohybový zákon (rovnováha sil).

Slovní formulace:

- **Lokální:** Okamžitá změna hybnosti je v každém okamžiku t rovna působící síle (tíže tělesa).
- **Globální:** V každém časovém úseku $\langle t_1, t_2 \rangle \subset \langle 0, T \rangle$ je změna hybnosti úměrná změně času.

Matematické vyjádření:

$$(2.1.1) \quad \underbrace{m \frac{dv(t)}{dt}}_{\text{setrvačná síla}} = \underbrace{mg}_{\text{tíhová síla}}, \quad \underbrace{t \in \langle 0, T \rangle}_{\text{čas působení síly}},$$

$v = v(t)$ je rychlost padajícího tělesa.

$$(2.1.2) \quad m[v(t_2) - v(t_1)] = mg[t_2 - t_1], \quad \forall \langle t_1, t_2 \rangle \subset \langle 0, T \rangle.$$

2.1.2 Padající těleso s odporem prostředí

Proces: Padající těleso konstantní hmotnosti m v gravitačním poli s odporem prostředí úměrném rychlosti padajícího tělesa.

Zákon (zákonitost): Newtonův pohybový zákon.

Slovní formulace:

- **Lokální:** Okamžitá změna hybnosti je v každém okamžiku t rovna působící síle (tíže tělesa zmenšené o brzdící sílu).
- **Globální:** V každém časovém úseku $\langle t_1, t_2 \rangle \subset \langle 0, T \rangle$ je změna hybnosti rovna změně síly na tomto úseku.

Matematické vyjádření:

$$(2.1.3) \quad m \frac{dv(t)}{dt} = m g - k v(t), \quad t \in \langle 0, T \rangle,$$

kde k je koeficient odporu prostředí.

$$(2.1.4) \quad m[v(t_2) - v(t_1)] = m g[t_2 - t_1] - k \int_{t_1}^{t_2} v(t) dt, \quad \forall \langle t_1, t_2 \rangle \subset \langle 0, T \rangle.$$

2.1.3 Pohybující se těleso

Proces: Těleso proměnné hmotnosti $m = m(t)$ pohybující se ve směru působící síly $F(t)$ (tažné síly).

Zákon (zákonitost): Newtonův pohybový zákon.

Matematické vyjádření:

$$\frac{d}{dt} (m(t) v(t)) = F(t), \quad t \in \langle 0, T \rangle.$$

nebo

$$m(t_2)v(t_2) - m(t_1)v(t_1) = \int_{t_1}^{t_2} F(t) dt, \quad \forall \langle t_1, t_2 \rangle \subset \langle 0, T \rangle.$$

Zobecnění: silové pole je dáno vektorovou funkcí $\mathbf{F}(t)$, hybnost $\mathbf{p}(t) = m(t)v(t)$ je také vektorová funkce.

- Globální tvar zákona hybnosti: hybnost v okamžiku t_2 je rovna hybnosti v okamžiku t_1 zvětšená o impuls síly $\mathbf{F}(t)$ na intervalu $\langle t_1, t_2 \rangle$.

Matematické vyjádření:

$$(2.1.5) \quad \mathbf{p}(t_2) = \mathbf{p}(t_1) + \int_{t_1}^{t_2} \mathbf{F}(t) dt, \quad \forall \langle t_1, t_2 \rangle \subset \langle 0, T \rangle.$$

- Lokální tvar zákona (je důsledkem spojitosti funkce $F(t)$):

$$(2.1.6) \quad \frac{d\mathbf{p}(t)}{dt} = \mathbf{F}(t) \quad \forall t \in \langle 0, T \rangle.$$

Jednotky a rozměr:

$$[\mathbf{F}] = \text{N} = \text{kg} \cdot \text{m} \cdot \text{s}^{-2},$$

$$[\int_{t_1}^{t_2} \mathbf{F}(t) dt] = \text{N} \cdot \text{s} = \text{kg} \cdot \text{m} \cdot \text{s}^{-1},$$

$$[\mathbf{p}] = \text{N} \cdot \text{s} = \text{kg} \cdot \text{m} \cdot \text{s}^{-1},$$

$$[\frac{d\mathbf{p}}{dt}] = \text{N}.$$

2.1.4 Elektrický proud v LR - obvodu

Proces: Elektrický proud ("elektrické proudění") v tzv. **LR-obvodu** vyvolaný zdrojem časově proměnného napětí (obr. 17).

Zákon (zákonitost): Kirchhoffův zákon napěťové bilance.

Slovní formulace: Součet napětí v každém časovém okamžiku t na jednotlivých částech obvodu je roven napětí na svorkách zdroje.

Matematické vyjádření:

$$(2.1.7) \quad L \frac{di(t)}{dt} + Ri(t) = u(t), \quad t \in \langle 0, T \rangle,$$

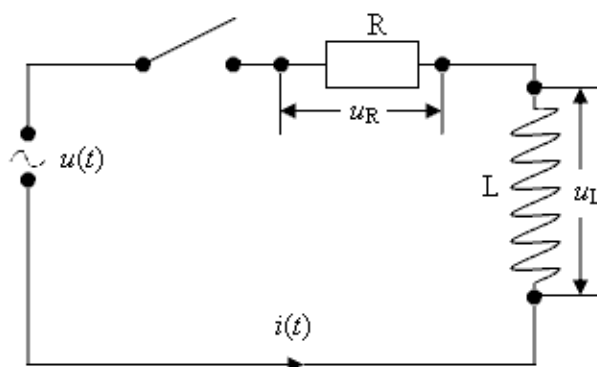
kde $i(t)$ je elektrický proud; $i(t) = \frac{dq(t)}{dt}$, $q(t) = \int_0^t i(\tau) d\tau$,
 $=q(t)$ je hustota náboje v okamžiku t (množství náboje proteklého vodičem za jednotku času).

Jednotky a rozměr:

$$[i] = A, \quad [R] = \Omega = V \cdot A^{-1},$$

$$[q] = C = A \cdot s, \quad [L] = V \cdot A^{-1} \cdot s,$$

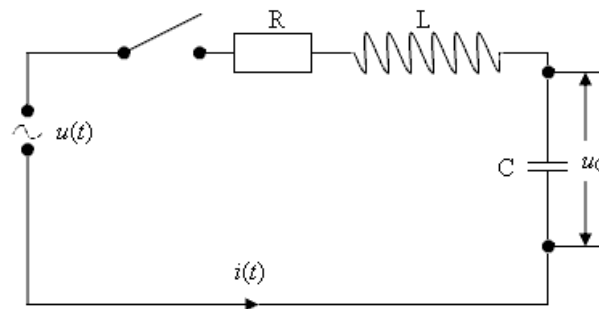
$$[u] = V = J \cdot C^{-1} = N \cdot m \cdot C^{-1}.$$

Obr. 17.

2.1.5 Elektrický proud v LRC - obvodu

Proces: Elektrický proud v tzv. **LRC-obvodu** vyvolaný zdrojem napětí $u(t)$ (obr. 18).

Obr. 18.

Zákon (zákonitost): Kirchhoffův zákon napěťové bilance.

Matematické vyjádření:

$$(2.1.8) \quad L \frac{di(t)}{dt} + R i(t) + \underbrace{\frac{1}{C} \int_0^t i(\tau) d\tau}_{\frac{q(t)}{C}} = u(t), \quad t \in \langle 0, T \rangle.$$

2.1.6 Populační dynamika

Populací rozumíme skupinu živých organismů jednoho biologického druhu. Více populací různých druhů se nazývá *biologické společenství*.

První model vývoje počtu jedinců v populaci jednoho druhu vytvořil anglický ekonom Malthus (1766-1834) a tento model se nazývá *Malthusův populační zákon*.

Malthusův model předpokládá exponenciální růst populace. To není realistické. Již od 19. století se populační modely zpřesňovaly (např. Verhulst, 1845).

Proces: Vývoj (růst) množství biologických jedinců jednoho druhu v nějaké oblasti.

Zákon (zákonitost): Populační zákon růstu pro **jednu populaci** s určitým typem rozmnožování.

Slovní formulace: Okamžitý přírůstek (úbytek) populace závisí na počtu jedinců (párů schopných rozmnožování) a na migraci.

Matematické vyjádření:

$$(2.1.9) \quad \frac{dN(t)}{dt} = a N + M(t), \quad t \in \langle 0, T \rangle,$$

kde a je konstantní populační koeficient, hustota populace $N(t)$ označuje průměrnou střední koncentraci populace v uvažovaném prostoru v okamžiku t , $M(t)$ je migrační funkce.

Obecné bilanční **předpoklady** o změnách hustoty populace se nazývají *zákony populační dynamiky*.

Předpokládáme-li také prostorové rozložení populace, potom označujeme $N(\mathbf{x}, t)$ počet populačních jedinců v jednotce objemu v okamžiku t , kolem bodu $\mathbf{x}$ v okamžiku t .

Integrál

$$N(\Omega_B, t) = N(t) = \int_{\Omega_B} N(\mathbf{x}, t) d\mathbf{x}$$

označuje počet jedinců v oblasti v okamžiku t .

Budeme předpokládat standardní složení populace z hlediska rozmnožování a naopak nebudeme do úvah zahrnovat zpoždovací efekty (těhotenství, dospívání, larvální stadium). Na základě pozorování se domníváme, že změna hustoty populace v každém časovém úseku $\langle t_1, t_2 \rangle$ je rovna celkovému přírůstku (úbytku) hustoty populace na tomto úseku. Tento přírůstek lze vyjádřit integrálem

$$\int_{t_1}^{t_2} [M(t) + rN(t)] dt,$$

v němž $\int_{t_1}^{t_2} M(t) dt$ je celková migrace v $\langle t_1, t_2 \rangle$ (M je tzv. migrační hustota) a

$\int_{t_1}^{t_2} rN(t) dt$ je změna vyvolaná zrozením a úmrtím. Koeficient $r > 0$ závisí obecně na N , tj. $r = r(N(t))$ a určuje tzv. *relativní vitalitu* populace (porodnost minus úmrtnost) a je definován poměrem $\frac{dN}{N}$. Globální tvar zákona pak zapíšeme ve tvaru

$$(2.1.10) \quad N(t_2) - N(t_1) = \int_{t_1}^{t_2} [M(t) + rN(t)] dt, \quad \forall \langle t_1, t_2 \rangle \subset \langle 0, T \rangle.$$

Je-li $M + rN$ spojitá funkce, pak limitním důsledkem (2.1.10) pro $t_1 \rightarrow t$, $t_2 \rightarrow t$, je *lokální tvar populačního zákona*

$$(2.1.11) \quad \frac{dN(t)}{dt} = rN(t) + M(t),$$

platného v každém okamžiku $t \in (0, T)$ vyšetřovaného období $\langle 0, T \rangle$.

Rozdíl (2.1.11) od (2.1.9) spočívá v tom, že $r = r(N(t))$ je obecně funkce hustoty N . Zmíněný Verhulst předpokládal, že r je lineární klesající funkcí proměnné

N a navrhl populační koeficient ve tvaru

$$(2.1.12) \quad r(N) = a \left(1 - \frac{N}{K} \right),$$

kde $a > 0, K > 0$. Pro $K \rightarrow +\infty$ přechází Verhulstův model v Malthusův model. Koeficient K má tedy význam kapacity prostředí, charakterizující „přívětivost“ prostředí pro rozmnožování, koeficient a má význam koeficientu porodnosti.

V naší terminologii Malthus předpokládal, že populační koeficient r je roven kladnému číslu a neuvažoval migraci, tj.

$$M(t) = 0.$$

Dynamika populace je pak popsána funkcí $N = N(t)$, která je řešením počáteční úlohy

$$(2.1.13) \quad \frac{dN}{dt} = aN, \quad N(t_0) = N_0, \quad t \geq t_0.$$

Takže

$$N(t) = N_0 e^{a(t-t_0)}$$

a znamená to, že za uvedených předpokladů (tj. relativní časová změna hustoty N je přímo úměrná hustotě N) populace roste ($N_0 > 0$) exponenciálně. Nesprávně se říká, že populace roste „geometrickou řadou“. Předpoklad konstantnosti populačního koeficientu však také znamená, že neexistují omezující či regulační faktory porodnosti. Protože bylo třeba uvažovat regulační mechanismy (zpětná vazba) a to vnitřní (adaptace organismu) či vnější (omezenost zdrojů potravy, kapacita prostředí), bylo rozumné hledat věrohodnější tvar koeficientu $r = r(N)$, než navrhl Verhulst.

Dynamika populace je podle Verhulstova modelu popsána takovou funkcí $N = N(t)$, která je řešením počáteční úlohy

$$(2.1.14) \quad \frac{dN}{dt} = a \left(1 - \frac{N}{K} \right) N + M(t), \quad N(t_0) = N_0, \quad t \geq 0.$$

Elementárními metodami lze stanovit řešení této počáteční úlohy (klademe $t_0 = 0, M(t) \equiv 0$) ve tvaru

$$N(t) = \frac{K N_0 e^{at}}{N_0 e^{at} + K - N_0}, \quad t \geq 0.$$

Doporučujeme vyšetřit průběh funkce $N = N(t)$ pro různé hodnoty K, N_0, a .

Modely interagujících populací

Jestliže Malthusův model pro jednu populaci adaptujeme na situaci **dvou populací** s hustotami $N(t), M(t)$, lze lokální podobu příslušného zákona psát Malthusova typu ve tvaru

$$(2.1.15) \quad \begin{aligned} \frac{dM(t)}{dt} &= aM(t) + bN(t)M(t) \\ \frac{dN(t)}{dt} &= cN(t) + dN(t)M(t), \end{aligned}$$

kde a, b, c, d jsou konstanty, jejichž znaménka určují charakter vztahu obou populací: Model lovec-kořist: $a > 0, b < 0, c < 0, d > 0$, N ... lovec; M ...kořist.

Model soutěžení: $a > 0, b < 0, c > 0, d < 0$;

Model symbiozy: $a > 0, b > 0, c > 0, d > 0$.

Součinný člen $N(t)M(t)$ odráží např. vliv počtu střetů obou populací (aktů lovu) na dynamiku každé populace. Doporučujeme čtenáři vyšetřit průběhy funkcí $N = N(t)$, $M = M(t)$ a především křivky ve fázové rovině určenou parametricky uvedenými funkcemi.

Každý model odráží popisovanou skutečnost v závislosti na vyslovených (a často i nevyslovených) předpokladech.

Verhulstova varianta modelu (2.1.15) má tvar

$$(2.1.16) \quad \begin{aligned} \frac{dM}{dt} &= M \left[a \left(1 - \frac{M}{K} \right) - \frac{bN}{N+c} \right], \\ \frac{dN}{dt} &= N \left[d \left(1 - \frac{hN}{M} \right) \right], \end{aligned}$$

kde a, K, b, c, d, h jsou kladné konstanty.

2.1.7 Produkční proces (obchodní bilance)

Proces: Obchodní bilance (produkční (logistická) bilance)

Zákon (zákonitost): Zákon růstu produkce (spotřeby).

Slovní formulace: Lokální (časová) změna produkce je „úměrná“ celkové produkci.

Matematické vyjádření:

$$\frac{dp(t)}{dt} = r(t)p(t), \quad t \in \langle 0, T \rangle,$$

kde $r(t) > 0$ je produkční koeficient, $p(t)$ je produkční funkce.

Zobecnění: $r = r(p(t))$.

2.1.8 Ochlazování (ohřev) tělesa

Těleso v prostředí o teplotě R má v okamžiku t_0 teplotu $T(t_0)$. Pro $t > t_0$ se teplota tělesa mění v závislosti na okolní teplotě, tj. teploty se vyrovnávají.

Proces: Ochlazování (ohřev) tělesa.

Zákon (zákonitost): Newtonův zákon ochlazování. Speciální případ energetické bilance (tepelné bilance).

Slovní formulace: Okamžitá časová změna teploty je „úměrná“ rozdílu teploty vně a uvnitř tělesa.

Matematické vyjádření:

$$\frac{dT(t)}{dt} = -k(T(t) - R), \quad t \in \langle 0, T \rangle,$$

$$T(t_0) = T_0,$$

kde $T(t)$ je teplota tělesa v čase t , $k > 0$ je daný teplotní koeficient charakterizující tepelné vlastnosti tělesa a okolí, R je teplota okolí, T_0 je počáteční teplota.

Poznámka: Nelze-li předpokládat, že teplota tělesa je v každém místě stejná, musíme definovat

$$T(t) = \int_{\Omega_B} T(\mathbf{x}, t) d\mathbf{x},$$

kde funkce $T(\mathbf{x}, t)$ určuje rozložení teploty v čase i prostoru $\mathbf{x} \in \Omega_B$ a interpretuje ji jako teplotu v místě $\mathbf{x}$ a v okamžiku t .

2.1.9 Chemická reakce - doplnit

2.2 Úlohy a metody řešení

2.2.1 Dynamické zákony a diferenciální rovnosti

Z uvedených příkladů jsme viděli, že dynamický zákon má obvykle tvar **rovnosti**, v níž se vyskytuje stavová funkce a její derivace.

Zákony a zákonitosti studujeme především proto, abychom mohli **předpovědět** časový vývoj procesu, tj. **určit** stav systému v nějakém budoucím čase, známe-li stav na počátku.

Musíme proto formulovat **úlohu** typu:

Najdi stavovou funkci $y = y(t)$, $t \in \langle 0, T \rangle$, která splňuje daný zákon tvaru diferenciální rovnosti.

Potom tuto úlohu nazýváme **diferenciální rovnice** (tj. funkcionální rovnice s derivacemi neznámé stavové funkce). O diferenciální rovnici hovoříme tehdy, vystupuje-li neznámá funkce v derivaci.

Příklad: Chceme stanovit rychlost $v = v(t)$ padajícího tělesa bez odporu prostředí z 2.1.1.

Požadavek zákona

$$m \frac{dv(t)}{dt} = m g,$$

se stává diferenciální rovnicí

$$\frac{dv}{dt} = g, \quad (g \text{ je daná (známá) konstanta}),$$

pro neznámou funkci $v = v(t)$. Tuto funkci lze vypočítat přímým integrováním rovnosti $\dot{v}(t) = g$ přes interval $\langle t_0, t \rangle$,

$$\int_{t_0}^t \dot{v}(\tau) d\tau = \int_{t_0}^t g d\tau.$$

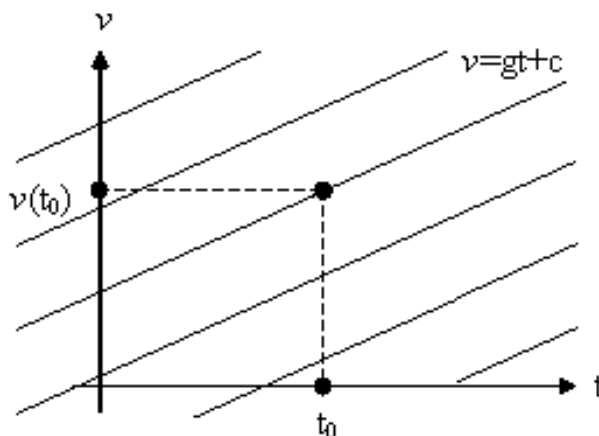
Obdržíme

$$v(t) - v(t_0) = g(t - t_0).$$

Výsledek zapíšeme ve tvaru

$$v(t) = gt + C, \quad C = v(t_0) - g t_0.$$

Interpretace výsledku: Pokud čísla t_0 , $v(t_0)$ nejsou dána (známa), pak řešením

Obr. 19.

dané diferenciální rovnice je systém lineárních funkcí (viz obr. 19). Pokud $v(t_0)$ je dáno číslem v_0 , tj. v čase t_0 požadujeme splnění podmínky

$$v(t_0) = v_0,$$

která znamená, že v okamžiku t_0 začne těleso padat s (udělenou) počáteční rychlostí v_0 . Potom rychlost pro $t > t_0$ roste s časem podle funkce

$$v(t) = v_0 + g(t - t_0), \quad g > 0.$$

2.2.2 Úlohy pro diferenciální rovnice 1. řádu

Je dán výraz $f(t, y, u)$ a čísla $y_0 \in \mathbb{R}$, $t_0 \in I$.

Úloha najít funkci $y = y(t)$, která splňuje

(a) rovnost

$$(2.2.1) \quad \frac{dy(t)}{dt} = f(t, y(t), u(t)), \quad \forall t \in I,$$

(b) počáteční podmínku

$$(2.2.2) \quad y(t_0) = y_0$$

se nazývá **počáteční úloha** a funkce $y = y(t)$ se pak nazývá **řešení počáteční úlohy**.

Poznámka Formulace jakékoliv úlohy spočívá v tom, že si ujasňujeme, co je dáno a co se hledá.

Formulujme například tuto jednoduchou **úlohu řízení**:

Je dána funkce $f(t)$ $t \in \langle 0, T \rangle$, dynamický zákon a koncový stav $y(T)$.

Určit funkci řízení $u = u(t)$ a **počáteční stav** y_0 tak, aby platilo

$$(2.2.3) \quad \frac{dy(t)}{dt} = f(t, y(t), u(t)), \quad \forall t \in \langle 0, T \rangle,$$

$$y(0) = y_0.$$

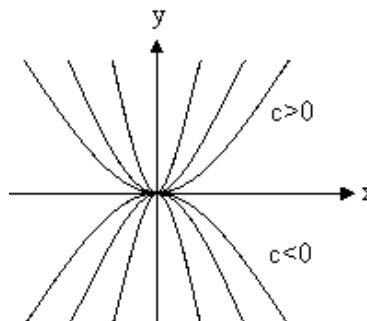
Znamená to, že chceme určit takové řízení a takový počáteční stav, ze kterého je dynamický systém převeden do daného cíle. Tyto úlohy jsou ovšem složitější, než úlohy počáteční.

2.2.3 Metody - příklady

(1) $\dot{y} = 2\frac{y}{t}, \quad t \neq 0.$

Separace:

$$\begin{aligned}\frac{dy}{y} &= 2\frac{dt}{t} \\ \ln|y| &= 2\ln|t| + \ln C \\ \ln|y| &= \ln Ct^2\end{aligned}$$

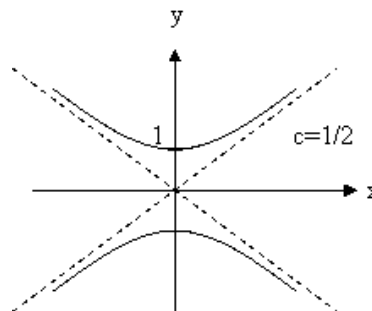
Obecné řešení: $y(t) = Ct^2$ (systém parabol)

Otázka: Kam zmizely absolutní hodnoty?

(2) $y' = \frac{x}{y}, \quad y \neq 0; \quad y(x) = ?$

Separace:

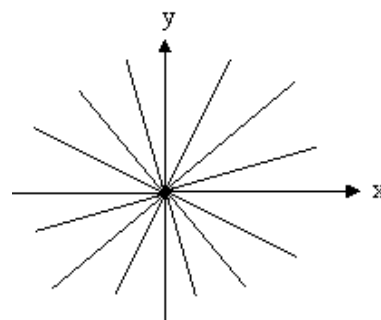
$$\begin{aligned}y \, dy &= x \, dx \\ \frac{y^2}{2} &= \frac{x^2}{2} + C \\ y^2 - x^2 &= 2C\end{aligned}$$

Na tento výsledek se díváme jako na **rovnici** (o dvou neznámých), jejímž řešením je funkce $y = y(x)$. Nebo hovoříme o rovnici křivky v rovině (hyperboly) a jejím řešením je křivka (hyperbola).

Z hlediska dané diferenciální rovnice se uvedená rovnice nazývá *obecný integrál*.

(3) $y' = \frac{y}{x}, \quad x \neq 0; \quad y(x) = ?$

Separace:

$$\begin{aligned}\frac{dy}{y} &= \frac{dx}{x} \\ \ln |y| &= 2 \ln |x| + \ln C \\ y(x) &= Cx\end{aligned}$$

(4) $\dot{y} = 3y, \quad y(t_0) = y_0.$

Separace:

$$\begin{aligned}\frac{dy}{y} &= 3 dt \\ \ln |y| &= 3t + \ln C \longrightarrow \ln |y| = \ln e^{3t} + \ln C.\end{aligned}$$

Obecné řešení: $y(t) = Ce^{3t}; \longrightarrow y(t_0) = Ce^{3t_0} \longrightarrow C = y_0 e^{-3t_0}.$

Řešení poč. úlohy: $y(t) = y_0 e^{3(t-t_0)}.$

(5) $\dot{y} = ty, \quad y(t_0) = y_0.$

Separace:

$$\begin{aligned}\frac{dy}{y} &= t dt \\ \ln |y| &= \frac{t^2}{2} + \ln C.\end{aligned}$$

Obecné řešení: $y(t) = Ce^{\frac{t^2}{2}}; \longrightarrow y(t_0) = Ce^{\frac{t_0^2}{2}}.$

Řešení poč. úlohy: $y(t) = y_0 e^{\frac{t^2}{2} - \frac{t_0^2}{2}}.$

(6) $(1 + e^t)y\dot{y} = e^t \longleftrightarrow \dot{y} = \frac{e^t}{(1+e^t)} \cdot \frac{1}{y}.$

Separace:

$$\begin{aligned}y dy &= \frac{e^t}{1 + e^t} dt \\ \frac{y^2}{2} &= \ln(1 + e^t) + C \dots \text{obecný integrál}\end{aligned}$$

Obecné řešení:

$$y(t) = \begin{cases} \sqrt{2 \ln(1 + e^t) + 2C}, \\ -\sqrt{2 \ln(1 + e^t) + 2C}. \end{cases}$$

2.3 Další úlohy

2.3.1 Demografická úloha

Nepolepšitelní zločinci mužského pohlaví byli v pravidelném množství $M > 0$ (M je množství jedinců za jednotku času) vystěhováváni v časovém období $\langle 0, t_1 \rangle$ na pustý ostrov s dostatkem potravy. V čase $t_1 > 0$ odsun ustal a od tohoto okamžiku obyvatelé ostrova začali vymírat stářím s konstantním koeficientem úmrtnosti $a < 0$, $a = -0.01$. Na počátku osídlování žilo již na ostrově N_0 zločinců.

Chceme určit časovou závislost $N = N(t)$ množství obyvatel ostrova.

Řešení: Populační zákon vezmeme ve tvaru (odst. 8.1.1. F)

$$\frac{dN(t)}{dt} = f(t, N, M), \quad t \geq 0,$$

kde

$$f(t, N, M) = \begin{cases} M, & t \in \langle 0, t_1 \rangle, \quad M \text{ je konstanta,} \\ aN(t), & t \geq t_1. \end{cases}$$

Počáteční stav je určen počáteční podmínkou

$$N(0) = N_0.$$

Metodami z předchozích odstavců vypočteme

$$N(t) = \begin{cases} Mt + C_1, & t \in \langle 0, t_1 \rangle; \text{ metoda přímé integrace;} \\ C_2 e^{at}, & t \geq t_1; \text{ metoda separace.} \end{cases}$$

Z počáteční podmínky obdržíme $N_0 = C_1$,

z podmínky spojitosti funkce $N(t)$ v bodě t_1

$$N(t_1-) = N(t_1+)$$

máme

$$Mt_1 + C_1 = C_2 e^{at_1},$$

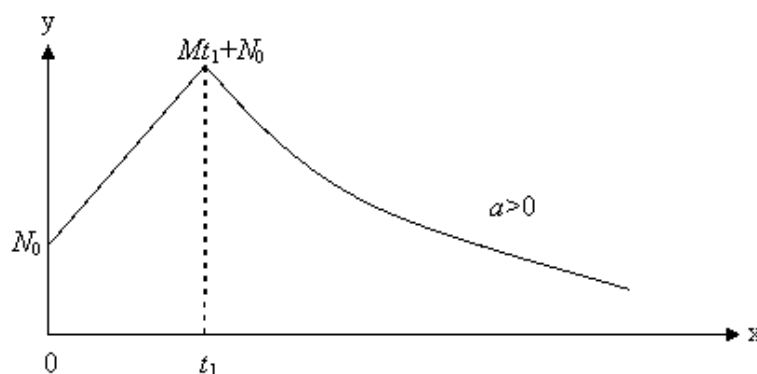
tj.

$$C_2 = (Mt_1 + C_1)e^{-at_1}.$$

Výsledek:

$$N(t) = \begin{cases} Mt + N_0, & t \in \langle 0, t_1 \rangle, \\ (Mt_1 + N_0)e^{a(t-t_1)}, & t \geq t_1. \end{cases}$$

Graf:

Obr. 20.

2.3.2 Úloha detektivní - aneb, kdy se stala vražda

V čase $t = 0$ bylo nalezeno tělo zavražděného s tělesnou teplotou $T(0) = 15^\circ \text{C}$. Bylo prověřeno, že vrah se zavražděným nemanipuloval. V místnosti vraždy byla konstantní teplota $R = 5^\circ \text{C}$.

Je třeba zjistit, kdy se stala vražda.

Řešení: Proces ochlazování tělesa se řídí zákonem (odst. 8.1.1. H)

$$\frac{dT(t)}{dt} = -k(T(t) - R); \quad t \geq 0.$$

Počáteční teplota je dána hodnotou

$$T(0) = 15.$$

Metodou integračního faktoru stanovíme funkci chladnutí

$$T(t) = 5 + 10 \cdot e^{-kt}.$$

Detektiv však nezná koeficient chladnutí $k > 0$. Umí si však poradit (zřejmě absolvoval KMA). Zjistil si, že za 2 hodiny je teplota mrtvoly $T(2) = 8^\circ \text{C}$. Vypočte k z rovnice

$$8 = 5 + 10 \cdot e^{-k \cdot 2} \longrightarrow k = -\frac{1}{2} \ln \frac{3}{10} \doteq 0,602.$$

Takže

$$T(t) = 5 + 10 \cdot e^{-0,602t}.$$

Zajímá nás nyní čas t_2 , kdy byla teplota $T(t_2) = 37^\circ \text{C}$ (zavražděný neměl horečku).

Z rovnice

$$37 = 5 + 10 \cdot e^{-0,602t_2}$$

vypočteme

$$t_2 = -\frac{1}{6,02} \ln \frac{32}{10} \doteq -1,932.$$

Vražda se stala si před hodinou a 56 minutami.

2.3.3 Pohyb rakety v gravitačním poli bez odporu prostředí

Raketa o počáteční hmotnosti $M_0 = m_0 + m_1$ (kg) startuje v čase $t = 0$ s počáteční rychlostí $v_0 = 0$ z povrchu Země kolmo k zemskému povrchu. Okamžitá hmotnost $M(t) = m_1 + m(t)$ je dána hmotností paliva $m(t)$ a hmotností konstrukce m_1 . Hmotnost paliva ubývá s časem podle závislosti

$$m(t) = m_0 - rt,$$

kde m_0 je počáteční hmotnost paliva a daná konstanta r (kg/s) určuje úbytek paliva za jednotku času. Je-li F konstantní tažná síla motoru (proti směru konstantního gravitačního pole), potom pohyb rakety po přímé dráze se řídí **pohybovým zákonem**

$$\frac{d}{dt}(M(t)v(t)) = F - M(t)g.$$

Stavovou (neznámou) funkcí je zde rychlost $v = v(t)$.

Chceme-li stanovit stav (rychlost) rakety pro $t > 0$, musíme řešit počáteční úlohu

$$\frac{d}{dt}[(m_1 + m_0 - rt)v] = F - (m_1 + m_0 - rt)g, \quad t > 0,$$

$$v(0) = v_0 \quad (= 0).$$

První počáteční úlohu řešíme metodou přímé integrace.

Výsledek základní úlohy (metoda přímé integrace):

$$v(t) = \frac{Ft}{m_1 + m_0 - rt} - \frac{g}{m_1 + m_0 - rt} \left[(m_1 + m_0)t - \frac{rt^2}{2} \right], \quad t \geq 0.$$

Chceme-li stanovit dráhu rakety $s = s(t)$ (vzdálenost od místa startu) vyjdeme ze **zákona dráhy**

$$\frac{ds(t)}{dt} = v(t), \quad t > 0,$$

s požadavkem

$$s(0) = 0.$$

Opět uplatníme metodu přímé integrace.

Nyní můžeme formulovat **další úlohy**.

- a) V jakém okamžiku t_1 dohoří palivo?
- b) V jaké vzdálenosti $s(t_1)$ od Země dohoří palivo? $s(0) = 0$.
- c) Jak určit pohyb rakety i po vyhoření paliva?
- d) Formulovat úlohu pohybu rakety v proměnném gravitačním poli, jestliže intenzita gravitačního pole g je funkcí vzdálenosti od startu

$$g = g(s) = \begin{cases} g_0 > 0 \text{ (konstantou)}, & s \leq s_1, \\ \frac{g_0}{s_2 - s_1}(s_2 - s), & s_1 < s \leq s_2, \\ 0, & s > s_2 \end{cases}$$

ad a) V okamžiku $t_1 > 0$ bude $m(t_1) = 0$, tj.

$$m_0 - rt_1 = 0,$$

tj. v čase $t_1 = \frac{m_0}{r}$ palivo vyhoří.

ad b) Jak bylo zmíněno, řešíme počáteční úlohu

$$\frac{ds}{dt} = v(t),$$

$$s(0) = 0.$$

Zde $v(t)$ je dáno výsledkem základní úlohy.

$$s(t) = \int_0^t v(\tau) d\tau.$$

Takže palivo dohoří ve vzdálenosti

$$s(t_1) = \int_0^{t_1} v(\tau) d\tau.$$

ad c) Po vyhoření paliva je pohyb rakety popsán počáteční úlohou, tj. od okamžiku t_1 se raketa s konstantní hmotností pohybuje setrvačností bez tažné síly:

$$\frac{d}{dt}(m_1 v(t)) = -m_1 g, \quad t \geq t_1,$$

$$v(t_1) = v_1 \text{ (vypočteno ze základní úlohy).}$$

Odtud

$$v(t) = v_1 - g(t - t_1), \quad t \geq t_1.$$

V okamžiku $t_2 = t_1 + \frac{v_1}{g}$ se raketa zastaví ($v(t_2) = 0$) a začne padat na Zem volným pádem.

ad d) Úlohu formulujeme na základě zákona

$$\frac{d}{dt}(M(t)v(t)) = F - M(t)g(s), \quad t \geq 0,$$

kde $M(t)$, F je stejné jako v základní úloze. Funkce $g(s)$ je uvedena v zadání. Do okamžiku t_1 (a do vzdálenosti $s(t_1)$) se raketa pohybuje podle tvaru zákona pohybu uvedeného v úvodu odstavce (tj. s konstantním g). Cílem úlohy z bodu d) je určit pohyb rakety (tj. $v(t)$, $s(t)$) i v beztížném stavu.

Poznámka. Uvažte alternativně situace, v nichž palivo vyhoří ještě v gravitačním poli a naopak i situaci v níž palivo hoří ještě v beztížném stavu. Projeví se ještě tah motoru?

2.3.4 Úloha tělesa padajícího (pohybujícího se) v gravitačním poli Země s odporem prostředí

Zadání: Těleso o konstantní hmotnosti $m > 0$ se v gravitačním poli (gravitační konstanta g) pohybuje ve směru gravitačního pole v atmosféře s konstantním koeficientem odporu prostředí $k > 0$. Je-li $v(t)$ rychlost pohybu v okamžiku t , pak $kv(t)$ je síla odporu vzduchu (ve směru proti gravitační síle). Těleso začalo padat s rychlostí v_0 .

- Chceme stanovit okamžitou rychlost $v = v(t)$ padajícího tělesa, rychlost dopadu a dobu dopadu, známe-li výšku $h_0 = h(t_0)$.
- Chceme stanovit výšku $h_1 = h(\bar{t})$, ze které je třeba skočit, aby rychlost dopadu byla v_1 .
- Chceme vyšetřit závislost $v = \varphi(k)$ a určit $\lim_{k \rightarrow 0} \varphi(k)$.

ad a) Musíme tedy nejdříve řešit úlohu

$$m \frac{dv}{dt} = mg - kv, \quad t \geq t_0,$$

$$v(t_0) = v_0.$$

Metoda integračního faktoru pro rovnici

$$\frac{dv}{dt} + \frac{kv}{m} = g : \quad \left(\dot{v} + \frac{k}{m} v = g \right).$$

Určíme funkci $w = w(t)$, aby $w \cdot \dot{v} + \frac{k}{m} w \cdot v = gw$, $\dot{v} = \frac{dv}{dt}$;

$$\dot{w} = \frac{k}{m} w \rightarrow w(t) = e^{\frac{k}{m} t}.$$

Takže řešíme upravenou rovnici

$$\frac{d}{dt}(e^{\frac{k}{m} t} v) = g \cdot e^{\frac{k}{m} t}.$$

Přímou integrací a dosazením počáteční podmínky dostaneme

$$v(t) = \frac{m}{k} g + \left(v_0 - \frac{m}{k} g \right) e^{-\frac{k}{m}(t-t_0)}.$$

Dráhu $s = s(t)$ určíme podle zákona dráhy

$$\frac{ds(t)}{dt} = v(t), \quad t \geq t_0,$$

$$s(t_0) = h.$$

Přímou integrací dostaneme

$$\begin{aligned} s(t) &= h_0 + \int_{t_0}^t \left[\frac{m}{k} g + \left(v_0 - \frac{m}{k} g \right) e^{-\frac{k}{m}(\tau-t_0)} \right] d\tau = \\ &= h_0 + \left[1 - e^{-\frac{k}{m}(t-t_0)} \right] \left[\frac{m}{k} v_0 - \frac{m^2}{k^2} g \right]. \end{aligned}$$

Dobu dopadu t_1 určíme z podmínky

$$s(t_1) = 0.$$

Řešíme tedy nelineární algebraickou rovnici pro neznámou t_1 :

Dostaneme

$$h_0 + \left[1 - e^{-\frac{k}{m}(t_1-t_0)} \right] \left[\frac{m}{k} v_0 - \frac{m^2}{k^2} g \right] = 0.$$

Vypočteme

$$t_1 = \dots$$

ad b) Stanovíme čas $\bar{t}$, v němž je splněna podmínka

$$v(\bar{t}) = v_1 \quad (\text{zadaná rychlost dopadu}).$$

Řešením úlohy

$$\begin{aligned} \frac{ds(t)}{dt} &= v(t), \quad t \geq t_0, \\ s(t_0) &= h + \Delta s, \end{aligned}$$

dostaneme

$$s(t) = h + \Delta s + \left[1 - e^{-\frac{k}{m}(t-t_0)} \right] \left[\frac{m}{k} v_0 - \frac{m^2}{k^2} g \right].$$

Z rovnice

$$s(t_2) = 0 \quad (\text{pro neznámou } \Delta s),$$

určíme hledanou výšku.

ad c) Hledaná závislost

$$v = \varphi(k) = \frac{m}{k} g + \left(v_0 - \frac{m}{k} g \right) e^{-\frac{k}{m}(t-t_0)};$$

je to závislost typu

$$\varphi(z) = (1 - e^{-z}) \frac{1}{z} + e^{-z}.$$

Stanovíme

$$\lim_{k \rightarrow 0} v = v_0 + g(t - t_0).$$

Rychlost padajícího tělesa bez odporu prostředí.

2.3.5 Úloha detektivní - podezřelý měl alibi [kontrola modelu!]

Navážeme na úlohu z odst.2.3.2. Řešili jsme počáteční úlohu

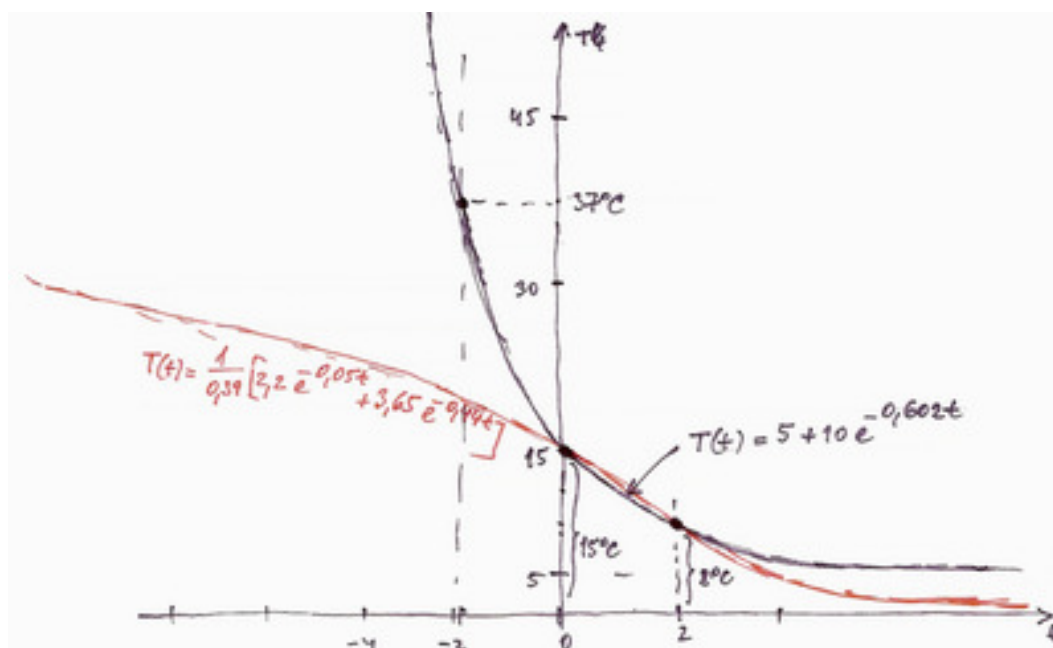
$$\frac{dT(t)}{dt} = -k(T(t) - R), \quad T(0) = 15; \quad t \geq 0$$

a pro $R = 5$, $k = 0,602$ jsme dostali funkci

$$T(t) = 5 + 10 \cdot e^{-0,602t},$$

která popisuje časový průběh teploty chladnoucího tělesa (viz obr. 21). Detektiv v úloze z těchto údajů usoudil, že těleso (zavražděný) mělo teplotu 37°C zhruba před 2 hodinami od okamžiku nalezení ($t = 0$).

Nastala však komplikace ve vyšetřování. Byl určen jediný podezřelý, na určenou dobu vraždy však měl neotřesitelné alibi. Bylo nutné prověřit správnost doby vraždy. Detektiv proto musel **zpřesnit model**, tj. zpřesnit předpoklady.

Obr. 21.

- a) Podrobnější analýzou nahradil předpoklad konstantnosti okolní teploty $R = 5$ předpokladem, že teplota R s časem klesala podle funkce

$$R(t) = 5e^{-0.05t}.$$

- b) Teplotní koeficient $k > 0$ je třeba také zpřesnit podle nového modelu.

Řešíme nyní počáteční úlohu

$$\frac{dT(t)}{dt} = -k(T(t) - 5e^{-0.05t}), \quad T(0) = 15, \quad t \geq 0.$$

Metodou integračního faktoru vypočteme

$$T(t) = \frac{1}{k - 0.05} [5ke^{-0.05t} + (10k - 0.75)e^{-kt}].$$

Z požadavku $T(2) = 8$ se vypočte (řeší se nelineární rovnice pro neznámou k některou numerickou metodou)

$$k \approx 0.44.$$

Finální podoba hledané funkce je

$$T(t) = \frac{1}{0.39} [2.2e^{-0.05t} + 3.65e^{-0.44t}].$$

Její graf je (červeně) uveden (označen) opět na obr. 21.

2.3.6 Úloha houpačky v gravitačním poli

Na pevném závěsu konstantní délky l je připevněno těleso konstantní hmotnosti m . Působí na něj pouze síla gravitačního pole Země. Odpor prostředí nepředpokládáme. Hmotnost závěsu bereme nulovou.

Délkovou výchylku (délku opisovaného oblouku kružnice) označíme $s = s(t)$, rychlost pohybu tělesa definujeme vztahem (zákon rychlosti)

$$v = v(t) = \frac{ds(t)}{dt}, \quad t \geq t_0.$$

Za uvedených předpokladů usoudíme, že bude postačující uvažovat **fyzikální model** houpačky, a to tzv. *matematické kyvadlo*.

Pohyb houpačky se řídí opět Newtonovým zákonem (viz odst. 2.1.3)

$$m \frac{dv(t)}{dt} = F(t), \quad t \geq t_0,$$

kde $F(t) = -mg \sin \alpha(t)$; $\alpha(t)$ je úhlová výchylka závěsu od klidové (svislé) polohy.

Formulujeme základní *počáteční úlohu*: Chceme stanovit funkce $s = s(t)$, $v = v(t)$, $t \geq t_0$ splňující relevantní pohybový zákon a zákon rychlosti, když je dán počáteční stav podmínkami

$$v(t_0) = v_0, \quad s(t_0) = s_0, \quad \alpha(t_0) = \alpha_0.$$

Máme tedy tyto podmínky

$$m \frac{dv(t)}{dt} = -mg \sin \alpha(t), \quad \alpha(t) = \frac{s(t)}{l}, \quad t \in (t_0, +\infty),$$

$$\frac{ds(t)}{dt} = v(t),$$

$$v(t_0) = v_0, \quad s(t_0) = s_0.$$

V dalším volíme $v_0 = 0$ (nulová počáteční rychlost). V počáteční úloze máme soustavu dvou diferenciálních rovnic pro neznámé funkce $s = s(t)$, $v = v(t)$ a příslušné počáteční podmínky určující **počáteční stav** systému.

Teoretické výsledky (viz.např. KMA/ODR) opravňují ke konstatování, že daná úloha má jediné řešení (korektní úloha!) a funkce $s = s(t)$ je současně řešením počáteční úlohy pro rovnici 2. řádu

$$\frac{d^2 s}{dt^2} = -g \sin \frac{s}{l}, \quad t \in (t_0, +\infty)$$

s počátečními podmínkami

$$s(t_0) = s_0, \quad \frac{ds(t_0)}{dt} = v_0 = 0.$$

Diferenciální rovnice není lineární. Abychom ke stanovení řešení mohli užít elementární metody, využijeme vtipného obratu založeného na inverzní funkci a derivaci složené funkce:

$$v = v(t); s = s(t) \rightarrow t = t(s) \Rightarrow v = v(t(s)) = v(s);$$

$$\frac{dv}{ds} = \frac{dv}{dt} \frac{dt}{ds} \Rightarrow \frac{dv}{dt} = v \frac{dv}{ds}; \quad \frac{d}{dt} \left(\frac{ds}{dt} \right) = \frac{d^2s}{dt^2} = v \frac{dv}{ds}.$$

Máme tedy nelineární rovnici (1.řádu) pro neznámou funkci $v = v(s)$

$$(*) \quad v \frac{dv}{ds} = -g \sin \frac{s}{l},$$

a počáteční (koncovou) podmínku

$$v_0 = v(t_0) = v(t(s_0)) = v(s_0) = 0.$$

Integrujeme (*) přes interval $\langle s_0, s \rangle$ podle s , tj. přes interval $\langle v_0, v \rangle$ podle v , tj.

$$\int_{v_0}^v w dw = -g \int_{s_0}^s \sin \frac{\sigma}{l} d\sigma.$$

Takže

$$\frac{v^2}{2} = gl \left[\cos \frac{s}{l} - \cos \frac{s_0}{l} \right] = 2gl \sin \frac{s+s_0}{2l} \sin \frac{s_0-s}{2l},$$

resp.

$$v(s) = 2\sqrt{gl} \sqrt{\sin \frac{s+s_0}{2l} \sin \frac{s_0-s}{2l}} = \frac{ds}{dt}.$$

Rovnost

$$2\sqrt{gl} dt = \frac{ds}{\sqrt{\sin \frac{s+s_0}{2l} \sin \frac{s_0-s}{2l}}}, \quad s(t_0) = s_0,$$

integrujeme přes interval $\langle t_0, t \rangle$, resp. $\langle s_0, s \rangle$:

$$2\sqrt{gl}(t-t_0) = \int_{s_0}^s \frac{d\sigma}{\sqrt{\sin \frac{\sigma+s_0}{2l} \sin \frac{s_0-\sigma}{2l}}} = \Psi(s).$$

Integrál $\Psi(s)$ nelze stanovit pomocí elementárních funkcí. Funkce $s = s(t)$ je touto rovností

$$\Psi(s) = 2\sqrt{gl}(t-t_0)$$

dána implicitně, tj.

$$s(t) = \Psi^{-1}(2\sqrt{gl}(t-t_0)).$$

Pokud v integrálu užijeme aproximaci $\sin z \approx z$ (linearizace), potom z rovnosti

$$2\sqrt{gl}(t - t_0) = \int_{s_0}^s \frac{d\sigma}{\sqrt{\frac{\sigma+s_0}{2l} \frac{s_0-\sigma}{2l}}} = 2l \int_{s_0}^s \frac{d\sigma}{\sqrt{s_0^2 - \sigma^2}}$$

dostaneme

$$\sqrt{\frac{g}{l}}(t - t_0) = -\arccos \frac{s}{s_0},$$

neboli

$$s(t) = s_0 \cos \sqrt{\frac{g}{l}}(t - t_0), \quad v(t) = -\sqrt{\frac{g}{l}} s_0 \sin \sqrt{\frac{g}{l}}(t - t_0).$$

Výchylka je tedy periodickou funkcí času s periodou

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}}.$$

Závěr: Obecně závislost výchylky $s(t)$ houpačky na čase **není** periodickou funkcí času.

Dále jsme získali poznatek, že výsledek získaný aproximací $\sin z \approx z$ je řešení linearizovaného modelu pohybového zákona ve tvaru

$$m \frac{dv(t)}{dt} = -mg\alpha(t) = -mg \frac{s(t)}{l}.$$